

21. Overskriften til kapitel 12 affattes således:

»**Kapitel 12.** Særlige regler om dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.«

22. § 33 affattes således:

»§ 33. En kvinde er under fravær fra arbejdet på grund af graviditet og barsel berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 4 uger til fødslen. Dagpenge kan ydes i 14 uger efter fødslen.

Stk. 2. En adoptionssøgende har ret til dagpenge i 14 uger efter modtagelsen af barnet, når de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at pågældende skal være fraværende fra arbejdet i forbindelse med modtagelsen. Til adoptionssøgende ægtefæller kan dagpenge kun ydes til den ene ad gangen og kun, såfremt begge har dagpenge-givende indtægt.

Stk. 3. En person, der er omfattet af stk. 1 eller 2, og som i forbindelse med barnets ophold på sygehus genoptager arbejdet inden 14-ugers periodens udløb, har ret til dagpenge for den del af perioden, der var tilbage ved arbejdets genoptagelse, i det omfang den pågældende i tilknytning til barnets udskrivelse på ny er fraværende fra arbejdet, og såfremt udskrivelsen finder sted inden 6 måneder fra fødslen eller modtagelsen.

Stk. 4. En kvinde er under fravær fra arbejdet inden 4-ugers perioden før fødslen berettiget til dagpenge, når det efter en lægelig bedømmelse skønnes, at graviditeten har et sygeligt forløb, der ved fortsat beskæftigelse vil medføre risiko for kvindens helbred eller for fosteret, eller arbejdets særlige karakter medfører risiko for fosteret. Kvinden er endvidere berettiget til dagpenge, når hendes graviditet på grund af offentligt fastsatte bestemmelser forhindrer hende i at varetage sit arbejde, og arbejdsgiveren ikke har tilbudt hende anden passende beskæftigelse.«

23. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Der kan ydes en sikret nedsatte dagpenge under delvis fravær fra arbejdet såvel ved sygeligt forløbende graviditet, som i 4-ugers perioden før fødslen og ved adoption. Der kan endvidere ydes nedsatte dagpenge til personer, der i begrænset omfang varetager borgerlige ombud i fraværperioden ved barsel eller adoption. Chefen for sik-

ningsstyrelsen fastsætter nærmere regler om nedsatte dagpenge.«

24. § 34 affattes således:

»§ 34. Retten til dagpenge efter dette kapitel er betinget af at den sikrede

1) har haft en årlig dagpengegivende indtægt, der skal lægges til grund ved beregning af dagpenge efter §§ 21 og 22, af en sådan størrelse, at den mindst berettiger til 10 pct. af dagpengenes højeste beløb, og

2) inden for de sidste 4 uger før fraværperioden har haft en dagpengegivende lønindtægt af mindst denne størrelse eller inden for de sidste 4 uger før fraværperioden har været beskæftiget ved selvstændig erhvervsvirksomhed eller har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende.

Stk. 2. Er betingelsen i stk. 1, nr. 1, om størrelsen af den dagpengegivende indtægt ikke opfyldt, er den sikrede dog berettiget til dagpenge, såfremt pågældende i mindst 6 måneder inden for de sidste 12 måneder forud for fraværperioden enten har haft en dagpengegivende lønindtægt af den størrelse, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, eller har været beskæftiget ved selvstændig erhvervsvirksomhed i et sådant omfang, at størrelsen af indtægten skønnes at udgøre mindst 10 pct. af dagpengenes højeste beløb.

Stk. 3. Ved beregning af dagpengegivende indtægter efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2, medregnes den indtægt, som den sikrede ville have haft i tidsrum, i hvilke

1) det efter en lægelig bedømmelse skønnes nødvendigt, at den sikrede var skånet for arbejde, uden at betingelserne i § 33, stk. 4, er opfyldt,

2) den sikrede har været afskåret fra arbejdsløshedsdagpenge alene på grund af arbejdsløsheds-kassens regler om ventetid efter indmeldelse.

Stk. 4. Chefen for sikringsstyrelsen kan tillade, at indtægter, der på grund af bestemmelsen i § 2, stk. 2, ikke er dagpengegivende, medtages efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2, og at perioder, hvor den sikrede på grund af arbejdsforholdets særlige karakter har måttet ophøre med arbejdet inden 4 uger før fødslen, sidestilles med perioder med dagpenge-givende indtægt, jfr. stk. 1, nr. 2.«

25. § 35 ophæves.